

e - ne tit - ter ind i Sjæl og Ø - je, naar vi kjær ligt smi - le.

2. Hver ærlig Id

Han skriver op med Flid;
 Hver Tanke, from og god, han tro bevarer.
 Hvert Palmeblad
 Han straks forseglér glad.
 Hver Midnat han til Allah med den farer.

4. Hvad Ondt han saa,

Han straks opskrive maa,
 Dog tøver han en Stund med Seglets Gjemme.
 Raab til din Gud!
 Og Englen sletter ud,
 Hvad angerfuld du bad din Gud forglemme.

3. Med strenge Flid

Paa hver uærlig Id
 Og paa hver ufrom Tanke ser den anden.
 Ved venstre Kind
 Han ser i Øjet ind
 Og læser Brødens dunkle Skrift paa Panden.

5. Men vender du

Før Midnat ej din Hu,
 Og Angerstaaren ej dit Øje væder,
 Dit Syndebrev
 Forseglér han, der skrev;
 Men Englen paa din højre Skulder græder.

B. S. Ingemann.

282. Trætter dig Livets Strøm.

Allegretto vivace.

(Livsglæde.)

Fr. Kuhlau.

1. Træt-ter dig Li - vets Strøm, vaagn da fra Døs og Drøm, ho - rer du Prop - per - ne

knal - de? se, som vel - sig - net Regn o - ver en sol - brændt Egn

per - len - de Dugdraa - ber fal - de, per - len - de Dugdraa - ber fal - de.

2. Yndige Farvespil,

Modnende Sommerild
 Straaler fra svulmende Ranker,
 Druernes Gud er stor,
 Rigt i hans Tempel bor
 !: Jubel og glimrende Tanker. !:

4. Ud fra sit stille Hjem

Strømmer saa Sangen frem,
 Vaarfriske Blade og Blommer;
 Hver en Stund klar og ny,
 Ja under Rankens Ly
 !: Smiler en evig Skjærsommer. !:

3. Drik, som du skal og bær,
 Klag, om du kan og tør,
 Saa over Jordlivets Trængsler;
 Sorgen gaar straks til Ro,
 Hjertet sig vugger jo
 !: Huldt i livsalige Længsler. !:

5. Staa ej der stum, men tal:
 Er i en Jammerdal
 Saa dine Timer henfløjne?
 Her hvor os vinker sødt
 Himmelblaat, Rosenrødt -
 !: Læber og tindrende Øjne. !:

Chr. Winther.